

ЖІНКА-СОЛДАТ У КОНТЕКСТІ ГЕНДЕРНОГО АСПЕКТУ

Загальноприйнятою точкою зору є уявлення про війну, як про боротьбу чоловіків. Жінки в основному зображуються як самовіддані медсестри, шпигунки, або вірні дружини, які обрали турботу про домашнє господарство за відсутності чоловіків. Чоловіки в цей час йшли на війну, жили в окопах, брали участь у кровопролитних боях, страждали в страшних таборах для військовополонених і вмирили жахливою, але героїчною смертю. Ця типова картина розподілу гендерних ролей не показує всієї історії. Чоловіки були не єдиними, хто вів війну. Жінки-солдати також носили зброю і брали участь у боях, отримували поранення, виявлялися в полоні і гинули на полі битви. Вони йшли на війну, розуміючи всі можливі ризики. Хтось хотів бути поруч зі своїм коханим. Інші, можливо, дивилися на війну як захоплюючу пригоду. Для когось це було почуттям обов'язку, а для когось – необхідністю. І, звичайно, головною причиною був патріотизм.

Жінка в армії – це не новина для сучасного суспільства. У багатьох країнах жінки проходять строкову службу. Разом з тим є такі країни, де жінка в обов'язковому порядку повинна служити. Наприклад, Ізраїль – це країна з військовим минулим. Жінка повинна відслужити протягом двох років нарівні з чоловіками. Хоча є деякі переваги для жінок у процесі військової служби в армії, проте вони переносять такі ж навантаження, як і солдати-чоловіки.

Від Бога, а можливо, від природи в чоловіків та жінок різне призначення. Призначенням жінки ніколи не були бої, убивства, смертельна втома після довгих переходів. Усупереч прийнятим нормам, жінки продовжують опановувати нові вершини чоловічого ремесла. Жінка-воїн – споконвіку була винятком із правила, а сьогодні, у ХХІ столітті, жінка-поліцейський і жінка-солдат нікого не дивують, ніхто не посміє сумніватися в її доблесті та відданості країні. Сучасна жінка-солдат вражає мужністю та відвагою.

Існує думка про те, що межа больової чутливості в жінок набагато вища, ніж у чоловіків, тому вони з легкістю можуть справлятися зі складними навантаженнями в армії. Багато жінок виступають за гендерну рівноправність, саме тому приймають рішення йти на службу в армію.

Білоруська письменниця і журналіст Світлана Алексієвич пише, що «у війни не жіноче обличчя». Журналіст намагалась описати, що переживає жінка в нелюдських умовах війни. Безліч жінок, яких називають представницями слабкої статі, під час Другої світової війни самі записувалися в збройні сили, щоб допомогти своїм чоловікам. Вони працювали на заводах, в урядових організаціях, були учасницями груп опору. Жінки були на лінії фронту снайперами, медиками, льотчицями, зв'язковими, розвідницями, водіями, репортерами, навіть танкістами, артилеристами і служили в піхоті.

До кінця війни більше двох мільйонів жінок працювали в галузі військової промисловості, сотні тисяч добровільно пішли на фронт санітарками. Дев'яносто п'ять жінок у нашій країні мають високе звання Героя Радянського Союзу. Славні патріотки служили в авіації і морській піхоті, на бойових кораблях Чорноморського флоту, Північного флоту, Каспійської і Дніпровської флотилії, в плавучих військово-морських госпіталах і санітарних поїздах. Разом з кіннотниками вони йшли в глибокі рейди по тилах ворога, були в партизанських загонах. І всюди надавали спеціалізовану допомогу постраждалим у боях. За особливу мужність і героїзм 15 жінок-медиків удостоєні звання Героя Радянського Союзу.

Варто згадати про події, які відбуваються зараз в Україні в зоні АТО. Багато жінок бере активну участь у цій неофіційній війні. Заслуговує на повагу і визнання українська військова, штурман вертольота, старший лейтенант, Герой України Надія Савченко, у серці якої живе героїчний дух української жінки-солдата, справжнього патріота нашої Батьківщини.

Жінка – звучить гордо. А жінка-солдат – героїчно. То ж у сучасному суспільстві не варто піднімати питання гендерної рівності. Сучасна жінка давно довела свою рівність з чоловіками.